

Bryssel 26.10.2012
COM(2012) 628 final

2012/0297 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun
direktiivin 2011/92/EU muuttamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2012) 354 final}
{SWD(2012) 355 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Ehdotuksen yleinen tausta, perusteet ja tavoitteet

Ympäristövaikutusten arviointia koskevan direktiivin 2011/92/EU¹, jäljempänä 'yva-direktiivi', mukaan sellaisille julkisille ja yksityisille hankkeille, joilla on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi ennen kuin niille voidaan myöntää lupa. Yleisesti ollaan sitä mieltä, että yva-direktiivin tärkein tavoite on saavutettu. Ympäristövaikutusten arvioinnin periaatteet on yhdenmukaistettu kaikkialla EU:ssa ottamalla käyttöön vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat ympäristövaikutusten arvioinnin piiriin kuuluvia hanketyyppejä, hankkeiden toteuttajien pääasiallisia velvoitteita, arvioinnin sisältöä sekä toimivaltaisten viranomaisten ja yleisön osallistumista päätöksentekoon. Ympäristövaikutusten arviointi on samalla osa lupamenettelyä. Sen avulla voidaan arvioida, mitä ympäristökustannuksia ja -hyötyjä yksittäisiin hankkeisiin liittyy, ja varmistaa siten hankkeiden kestävyys. Yva-direktiivistä on näin ollen tullut tärkeä väline, jonka avulla ympäristönäkökohdat voidaan ottaa huomioon ja joka tuottaa ekologisia ja sosioekonomisia hyötyjä.

Yva-direktiiviä ei sen 25 soveltamisvuoden aikana ole muutettu merkittävästi, vaikka poliittinen, oikeudellinen ja tekninen toimintaympäristö onkin muuttunut huomattavasti. Yva-direktiivin täytäntöönpanosta saatu kokemus, jota esitellään yva-direktiivin soveltamisesta ja tehokkuudesta annetuissa komission kertomuksissa (joista uusin julkaistiin heinäkuussa 2009²), on tuonut esiin joitakin puutteita. Kuudennen ympäristöä koskevan toimintaohjelman väliarvioinnissa³ komissio korostaa, että ympäristövaikutusten arviointia on parannettava kansallisella tasolla, ja ilmoittaa, että yva-direktiiviä on tarkistettava. Sääntelyn parantamista koskevassa tiedonannossa yva-direktiiviä pidetään potentiaalisena sääntely-ympäristön yksinkertaistamisen välineenä⁴. Ehdotuksen yleistavoitteena on mukauttaa kodifioidun yva-direktiivin säännöksiä, jotta voidaan korjata yva-direktiivin puutteet, ottaa huomioon tämänhetkiset ekologiset ja sosioekonomiset muutokset ja haasteet sekä noudattaa järkevän sääntelyn periaatteita.

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Koska tarkistettu yva-direktiivi voi olla ratkaisevan tärkeä resurssitehokkuuden saavuttamisen kannalta (esimerkiksi kun otetaan käyttöön uusia vaatimuksia luonnonvarojen käyttöön liittyvien kysymysten, kuten luonnon monimuotoisuuden ja ilmastomuutoksen, arvioimiseksi), tämä ehdotus on osa aloitteita, joilla pyritään

¹ Direktiivillä 2011/92/EU (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1) kodifioidaan direktiivi 85/337/ETY ja sen kolme muutosdirektiiviä 97/11/EY, 2003/35/EY ja 2009/31/EY.

² KOM(2009) 378. Kaikki kertomukset ovat saatavissa verkkosivulla <http://ec.europa.eu/environment/eia/eia-support.htm>

³ KOM(2007) 225.

⁴ KOM(2009) 15.

toteuttamaan etenemissuunnitelma kohti resurssitehokasta Eurooppaa⁵. Lisäksi yva-direktiivin tarkistaminen on Eurooppa 2020 -strategian⁶ ja erityisesti kestävän kasvun ensisijaisen tavoitteen mukainen. Tarkistetun yva-direktiivin myötä unionin kaikissa politiikoissa ja toimissa voidaan ottaa entistä vahvemmin huomioon myös kulttuurinäkökohdat.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMISEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINNIN TULOKSET

Intressitahojen kuuleminen

Kuuleminen toteutettiin vuonna 2010 komission standardien mukaisesti. Kesäsyyskuussa 2010 järjestettiin laaja julkinen kuuleminen yva-direktiivin uudelleentarkastelusta. Kuulemisen kyselylomake oli saatavilla verkossa kaikilla EU:n virallisilla kielillä. Kuulemiseen saatiin 1 365 vastausta (684 yksityishenkilöitä, 479 järjestöiltä, yrityksiltä ja valtiosta riippumattomilta kansalaisjärjestöiltä sekä 202 viranomaisilta ja hallinnoilta). Lisäksi Yhdistyneen kuningaskunnan ympäristöasioiden hallinta- ja arviointilaitos (*Institute of Environmental Management and Assessment - IEMA*)⁷ lähetti (1 815 vastausta sisältävän) kannanottonsa selvityksen muodossa, johon oli sisällytetty joitakin komission kysymyksiä. Kuulemisvaiheen päätteeksi järjestettiin (18. ja 19. marraskuuta 2010 Leuvenissä Belgiassa) kokous, jossa laajaa julkista kuulemista täydennettiin erikoisalojen intressitahojen näkemyksillä. Kokoukseen osallistui 200 edustajaa EU:n ja kansainväliseltä tasolta, kansallisista, alueellisista ja paikallisista viranomaistahoista, elinkeinoelämästä, ympäristöjärjestöistä ja tiedemaailmasta. Julkisen kuulemisen tulokset⁸ ja kokouksen päätelmät⁹ ovat olleet hyödyllisiä komission ehdotuksen laatimisessa.

Vaikutusten arvioinnin tulos

Tämän ehdotuksen mukana toimitettavassa vaikutusten arvioinnissa tarkastellaan voimassa olevaan ympäristövaikutusten arviointia koskevaan lainsäädäntöön liittyviä ongelmia, joiden vuoksi yva-direktiivin täytäntöönpano on puutteellista (ympäristövaikutusten arviointimenettelyä koskevien tietojen laadusta ja laatustandardeista ei ole annettu säännöksiä, ja täytäntöönpanossa on aukkoja) ja sen täytäntöönpanosta aiheutuu sosioekonomisia kustannuksia. Jos näitä ongelmia ei ratkaista asianmukaisesti, yva-direktiivi menettää tehoaan ja toimivuuttaan eikä sillä voida varmistaa, että ympäristönäkökohdat sisällytetään osaksi päätöksentekoa. Lisäksi sosioekonomiset kustannukset todennäköisesti vaikuttavat haitallisesti sisämarkkinoiden yhdenmukaistamiseen. Yva-direktiivin puutteet liittyvät seuraaviin kolmeen kysymykseen: 1) sen selvittäminen, onko hankkeesta tarpeen tehdä ympäristövaikutusten arviointi (*screening*), 2) ympäristövaikutusten arvioinnin laatu ja analysointi sekä 3) epäjohtamismukaisuusriski itse ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä ja suhteessa muuhun lainsäädäntöön.

⁵ KOM(2011) 571.

⁶ KOM(2010) 2020.

⁷ Suurin ympäristöalan jäsenyhdistys, jossa on yli 15 000 jäsentä kaikilta elinkeinoaloilta.

⁸ <http://ec.europa.eu/environment/consultations/eia.htm>

⁹ <http://ec.europa.eu/environment/eia/conference.htm>

Vaikutusten arvioinnissa tarkasteltiin useita toimenpidevaihtoehtoja, joissa pyritään yksilöimään kustannustehokkaita toimia näiden ongelmien ratkaisemiseksi. Tämän tarkastelun perusteella komissio ehdottaa useita muutoksia, joista tärkeimmät esitetään jäljempänä.

Ehdotetaan, että **tarpeellisuusselvitystä** selkeytetään muuttamalla liitteessä III olevia perusteita ja määrittelemällä tarpeellisuusselvitystä koskevien päätösten sisältö ja perustelut. Näillä muutoksilla voitaisiin varmistaa, että ympäristövaikutusten arvioinnit tehdään vain sellaisille hankkeille, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia. Näin voitaisiin välttää tarpeettoman hallinnollisen taakan säilyttäminen pienen mittakaavan hankkeille.

Ehdotuksella otetaan käyttöön **ympäristövaikutusten arvioinnin laatua ja analysointia** koskevia muutoksia. Tavoitteena on parantaa arviointimenettelyn laatua (tehdään pakolliseksi arvioinnin sisällön rajaaminen (*scoping*), ja valvotaan ympäristövaikutusten arviointia koskevien tietojen laatua), määritellä ympäristövaikutusten arviointiraportin sisältö (kohtuullisten vaihtoehtojen pakollinen arviointi, lopullisten päätösten perusteleminen ja velvollisuus seurata merkittäviä haittavaikutuksia ympäristövaikutusten arvioinnin jälkeen) ja mukauttaa ympäristövaikutusten arviointi nykyhaasteisiin (eli otetaan huomioon luonnon monimuotoisuus, ilmastonmuutos, katastrofiriskit ja luonnonvarojen saatavuus).

Epäjohdonmukaisuuksien välttämiseksi ehdotetaan, että asetetaan määräaika yva-direktiivin edellyttämille tärkeille vaiheille (julkinen kuuleminen, tarpeellisuusselvitystä koskeva päätös ja lopullinen ympäristövaikutusten arviointia koskeva päätös) ja otetaan käyttöön eräänlainen keskitetty ympäristövaikutusten arviointimekanismi, jotta voidaan varmistaa yva-direktiiviin sisältyvien vaatimusten yhteensovittaminen tai yhteistoteutus niiden ympäristöarviointivaatimusten kanssa, joita edellytetään muussa asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä, esimerkiksi direktiiveissä 2010/75/EU, 92/43/ETY ja 2001/42/EY.

Kahdestatoista analysoidusta muutoksesta yhdeksän odotetaan tuottavan merkittäviä ekologisia ja sosioekonomisia hyötyjä ilman hallinnollisia lisäkustannuksia. Niiden odotetaan tuottavan myös kohtalaisia säästöjä. Kahden muutoksen (vaihtoehtojen arviointi ja seuranta) odotetaan tuottavan suuria ekologisia ja sosioekonomisia hyötyjä, samalla kun hankkeiden toteuttajille aiheutuu kohtalaisia kustannuksia ja viranomaisille pieniä tai vähäisiä kustannuksia. Yhden muutoksen (ympäristövaikutusten arvioinnin mukauttaminen uusiin haasteisiin) odotetaan tuottavan suuria hyötyjä, samalla kun hankkeiden toteuttajille ja viranomaisille aiheutuu kohtalaisia tai suuria kustannuksia. Ehdotettuihin muutoksiin liittyvät merkittävät ekologiset ja sosioekonomiset hyödyt ja kohtalaiset säästöt todennäköisesti ylittävät hallinnolliset kustannukset pitkällä aikavälillä.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Ehdotuksella vahvistetaan ympäristövaikutusten arvioinnin laatua koskevia säännöksiä. Tavoitteena on saavuttaa ympäristönsuojelun korkea taso. Kyky tehdä päteviä päätöksiä hankkeen ympäristövaikutuksista riippuu suuresti määrin ympäristövaikutusten arvioinnissa käytettyjen tietojen laadusta ja itse

ympäristövaikutusten arviointimenettelyn laadusta. Lisäksi ehdotuksella yhdenmukaistetaan toimenpiteitä ja luodaan synergioita EU:n muun lainsäädännön kanssa sekä yksinkertaistetaan menettelyitä, jotta tarpeetonta hallinnollista taakkaa voidaan vähentää.

Tarkempia tietoja yva-direktiivin muutetuista artikloista ja liitteistä on jäljempänä.

Muutoksilla, jotka tehdään 1 artiklan 2–4 kohtaan, pyritään selkeyttämään yva-direktiivin määritelmiä täytäntöönpanosta saadun kokemuksen ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella. Määritelmää ”hanke” muutetaan sen selventämiseksi, että se kattaa myös purkutyöt, yhdenmukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-50/09 antaman tuomion kanssa. Tekstiin lisätään myös muita asiaa koskevia määritelmiä. Mahdollisuus olla soveltamatta yva-direktiiviä on rajoitettu koskemaan hankkeita, jotka on tarkoitettu yksinomaan maanpuolustusta varten, mutta se laajennetaan koskemaan myös siviilivalmiutta, kuten direktiivissä 2001/42/EY jo säädetään.

Ehdotuksen 2 artiklan 3 kohdalla otetaan käyttöön keskitetty ympäristövaikutusten arviointimekanismi, joka mahdollistaa yva-direktiivin ja EU:n muun lainsäädännön mukaisten arviointimenettelyjen yhteensovittamisen ja yhdistämisen toisiinsa.

Muutoksilla, jotka tehdään 3 artiklaan, pyritään varmistamaan johdonmukaisuus 2 artiklan 1 kohdan kanssa (viitataan ”merkittäviin” vaikutuksiin) ja mukauttamaan ympäristövaikutusten arviointi tämänhetkisten ympäristöhaasteiden (luonnon monimuotoisuus, ilmastonmuutos, katastrofiriskit ja luonnonvarojen käyttö) mukaiseksi.

Muutoksilla, jotka tehdään 4 artiklaan, yksinkertaistetaan tarpeellisuusselvitystä ja yhdenmukaistetaan jäsenvaltioiden strategioita sen varmistamiseksi, että ympäristövaikutusten arviointia vaaditaan vain, kun on selvää, että hankkeella on merkittäviä ympäristövaikutuksia. Liitteeseen II sisällytetään uusi kohta, joka koskee hankkeen toteuttajan velvollisuutta antaa tiettyjä tietoja toimivaltaiselle viranomaiselle (lisätietoja liitteessä II.A). Tämä artikla myös mahdollistaa liitteessä III lueteltujen valintaperusteiden täsmentämisen delegoiduilla säädöksillä. Lisäksi ehdotuksessa määritellään tarpeellisuusselvitystä koskevan päätöksen sisältö. Näin voidaan noudattaa sitä onnistunutta käytäntöä, jossa hankkeita voidaan mukauttaa tiettyjen ennakkoehtojen mukaan (kaikkein tärkeimpien vaikutusten ja unionin muun ympäristölainsäädännön nojalla kerättyjen tietojen pohjalta). Tällöin ei tarvitse tehdä täyttä ympäristövaikutusten arviointia, koska mukautetussa hankkeessa on jo löydetty riittävä ratkaisu kaikkein tärkeimpiin ympäristövaikutuksiin. Se, onko hankkeella todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia ja onko sille siksi tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, riippuu ehdotetun hankkeen luonteesta, moninaisuudesta, toteutuspaikasta ja koosta. Päätöksen olisi perustuttava objektiivisiin tekijöihin, kuten hankkeen mittakaavaan, arvokkaiden resurssien käyttöön, toteutuspaikan ympäristön herkkyyteen sekä siihen, miten voimakkaita tai peruuttamattomia mahdolliset ympäristövaikutukset ovat. Ehdotuksessa myös otetaan huomioon unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä saatu kokemus. Tuomioistuin on korostanut, että tarpeellisuusselvitystä koskevan päätöksen on oltava ”riittävästi perusteltu” (asia C-75/08) ja että päätöksen on sisällettävä tai siihen on liitettävä kaikki sellaiset seikat, joiden perusteella voidaan valvoa, että se perustuu asianmukaiseen tarpeellisuusselvitykseen (asia C-87/02). Lisäksi

ehdotuksessa asetetaan määräaika tarpeellisuusselvitystä koskevan päätöksen hyväksymiselle.

Ehdotuksella muutetaan 5 artikla perusteellisesti. Tavoitteena on parantaa tietojen laatua ja yksinkertaistaa ympäristövaikutusten arviointimenettelyä. Ehdotuksessa säilytetään keskeinen vaatimus, jonka mukaan hankkeen toteuttajan on annettava ympäristötietoja, mutta sen muotoa ja sisältöä yksinkertaistetaan ja täsmennetään liitteessä IV. Ympäristövaikutusten arvioinnin sisällön rajaaminen (*scoping*) tulee pakolliseksi. Ehdotuksessa täsmennetään myös toimivaltaisen viranomaisen antaman lausunnon sisältö. Ehdotuksella otetaan käyttöön säännöksiä, joilla taataan ympäristöraporttien aukottomuus ja riittävä laatu.

Ehdotuksen 6 artiklan 6 kohdassa, joka koskee julkisen kuulemisen määräaikoja, vahvistetaan ympäristöviranomaisten asemaa ja asetetaan konkreettiset määräajat ympäristöraportteja koskevalle kuulemisvaiheelle.

Ehdotuksen 7 artiklan 5 kohdassa sisällytetään kuulemisten määräaikojen asettaminen osaksi niitä tehtäviä, joista jäsenvaltiot päättävät, kun ne määrittelevät täytäntöönpanojärjestelyt sellaisia hankkeita varten, joilla on todennäköisesti merkittäviä rajatylittäviä ympäristövaikutuksia.

Ehdotuksella muutetaan 8 artiklaa olennaisesti. Se sisältää nyt useita uusia säännöksiä. Ensinnäkin siinä asetetaan määräaika ympäristövaikutusten arviointimenettelyn saattamiselle päätökseen. Toisekseen siinä vaaditaan, että toimivaltaisen viranomaisen on sisällytettävä itse lupapäätökseen joitakin sen perusteluja. Tämä käytäntö on unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukainen (katso esimerkiksi asia C-50/09). Kolmanneksi jälkikäteis seuranta tehdään pakolliseksi vain niille hankkeille, joilla toteutettujen kuulemisten ja kerättyjen tietojen (myös ympäristöraportin) mukaan on merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia. Tarkoituksena on arvioida rajoittamis- ja korvaamistoimien täytäntöönpanoa ja tehokkuutta. Jotkin jäsenvaltiot edellyttävät jo tällaista seurantaa. Se ei kuitenkaan saisi olla päällekkäistä sellaisen seurannan kanssa, joka perustuu unionin muuhun (esimerkiksi teollisuuspäästöjä tai vedenlaatua koskevaan) lainsäädäntöön. Siksi on aiheellista vahvistaa yhteiset vähimmäisvaatimukset. Tämä uusi velvoite on kustannustehokas, koska se voi auttaa torjumaan ympäristöön ja ihmisten terveyteen kohdistuvia haittoja sekä korjauskustannuksia. Lisäksi se on tärkeä niiden vaikutusten käsittelemisen kannalta, jotka liittyvät uusiin haasteisiin, kuten ilmastonmuutokseen ja katastrofiriskeihin. Neljänneksi toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava, että ympäristöraportin tiedot ovat ajantasaiset ennen kuin se myöntää tai epää luvan.

Ehdotuksella muutetaan 9 artiklaa pääasiassa siten, että luvan myöntämisen yhteydessä julkistettaviin tietoihin on sisällyttävä kuvaus seurantajärjestelyistä.

Ehdotuksen 12 artiklassa täsmennetään, mitä tietoja direktiivin täytäntöönpanon seuranta edellyttää.

Ehdotuksella lisätään tekstiin kaksi uutta artiklaa: 12 a ja 12 b. Ne koskevat liitteiden II.A, III ja V mukauttamista delegoiduilla säädöksillä tieteen ja tekniikan kehitykseen.

Liitteessä II.A, joka on uusi liite, esitetään, mitä tietoja hankkeen toteuttajan on annettava liitteen II mukaisista hankkeista, joista tehdään tarpeellisuusselvitys sen määrittämiseksi, onko ympäristövaikutusten arviointi tehtävä vai ei. Tällä muutoksella pyritään yhdenmukaistamaan tarpeellisuusselvitystä.

Liitteessä III, jossa esitetään liitteen II mukaisten hankkeiden tarpeellisuusselvitystä koskevat arviointiperusteet, täsmennetään voimassa olevia arviointiperusteita (esimerkiksi kasautuvat vaikutukset ja yhteydet EU:n muuhun lainsäädäntöön), ja siihen lisätään uusia arviointiperusteita (jotka liittyvät pääasiassa uusiin ympäristöhaasteisiin).

Liitteessä IV esitetään, mitä näkökohtia 5 artiklassa tarkoitettussa ympäristöraportissa on käsiteltävä. Tärkeimpinä muutoksina siinä vaaditaan lisätietojen antamista kohtuullisten vaihtoehtojen arviointia varten, seurantatoimien selostamista ja uusiin ympäristöhaasteisiin (esimerkiksi ilmastonmuutos, luonnon monimuotoisuus, katastrofiriskit ja luonnonvarojen käyttö) liittyvien näkökohtien kuvaamista.

Muutettu direktiivi sisältää siirtymäsäännöksiä, jotka perustuvat oikeuskäytäntöön (katso esimerkiksi asia C-81/96). Yva-direktiiviä olisi sovellettava hankkeisiin, joiden lupahakemus on jätetty ennen määräaikaa, joka on asetettu yva-direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja joille ei ole tehty ympäristövaikutusten arviointia ennen kyseistä päivää.

Selittävät asiakirjat

Jäljempänä esitetyistä syistä komissio katsoo, että on tarpeen laatia selittäviä asiakirjoja, jotta voidaan parantaa niiden tietojen laatua, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.

On olennaisen tärkeää, että direktiivi saatetaan kokonaisuudessaan ja asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä. Näin voidaan taata, että sen tavoitteet (eli ihmisten terveyden ja ympäristön suojeleminen sekä tasapuolisten toimintaolosuhteiden varmistaminen) saavutetaan. Ympäristövaikutusten arviointi on – erillinen tai yhdennetty – osa menettelyitä, joiden avulla arvioidaan useita erilaisia yksityisiä ja julkisia hankkeita eri jäsenvaltioissa ja myönnetään niille lupia. Yva-direktiivin täytäntöönpano on usein erittäin hajautettua, koska alueelliset ja paikalliset viranomaiset vastaavat direktiivin soveltamisesta ja joissakin jäsenvaltioissa jopa sen saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä. Lisäksi yva-direktiivin kodifiointi todennäköisesti johtaa muutoksiin niissä kansallisissa toimissa, joilla alkuperäinen yva-direktiivi ja sen kolme muutosdirektiiviä on asteittain saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä. Jotta tarkistetun yva-direktiivin (jolla muutetaan kodifioitua toisintoa) säännökset voidaan panna täytäntöön, jäsenvaltioiden voi olla tarpeen toteuttaa toimia eri politiikanaloilla ja mukauttaa useita erilaisia säädöksiä kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla.

Edellä mainitut tekijät todennäköisesti lisäävät riskiä siitä, että yva-direktiivi saatetaan epäasianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä tai että se pannaan epäasianmukaisesti täytäntöön, sekä vaikeuttavat komission tehtävää seurata EU:n lainsäädännön soveltamista. On tärkeää, että saatavilla on selkeitä ohjeita tarkistetun yva-direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä. Näin voidaan varmistaa yva-direktiivin säännösten ja kansallisen lainsäädännön yhdenmukaisuus.

Vaatus selittävien asiakirjojen antamisesta saattaa luoda hallinnollisen lisätaakan niille jäsenvaltioille, jotka eivät muutenkaan toimi tältä pohjalta. Selittäviä asiakirjoja kuitenkin tarvitaan, jotta voidaan todentaa tosiasiasa, onko yva-direktiivi saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä kokonaan ja asianmukaisesti, mikä taas on tärkeää edellä mainituista syistä. Käytettävissä ei ole muita tehokkaita todentamiskeinoja, joista aiheutuisi pienempi taakka. Selittävien asiakirjojen avulla voidaan myös huomattavasti vähentää hallinnollista taakkaa, jota komissiolle aiheutuu säännösten noudattamisen seuraamisesta. Ilman selittäviä asiakirjoja tarvittaisiin huomattavia resursseja ja tiheää yhteydenpitoa kansallisiin viranomaisiin, jotta voitaisiin todentaa, miten säännökset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä eri jäsenvaltioissa. Selittävistä asiakirjoista mahdollisesti aiheutuva hallinnollinen lisätaakka on siksi oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään, joka on yva-direktiivin säännösten saattaminen tosiasiasa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen kaikkien tavoitteiden saavuttaminen.

Edellä mainitun vuoksi on aiheellista pyytää jäsenvaltioita liittämään ilmoitukseen, joka koskee toimenpiteitä yva-direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, yksi tai useampi asiakirja, josta käy ilmi yva-direktiivin säännösten ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde.

Oikeusperusta

Koska direktiivin ensisijainen tavoite on ympäristönsuojelu SEUT-sopimuksen 191 artiklan mukaisesti, ehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 192 artiklan 1 kohtaan.

Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet sekä sääntelytavan valinta

Toissijaisuusperiaatetta sovelletaan, koska asia, jota ehdotus koskee, ei kuulu Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan

Ehdotuksen tavoitteita ei voida saavuttaa riittävällä tavalla pelkästään jäsenvaltioiden toimin. Voimassa olevassa lainsäädännössä asetetaan vähimmäisvaatimukset hankkeiden ympäristöarvioinnille kaikkialla EU:ssa, ja sillä pyritään noudattamaan kansainvälisiä yleissopimuksia (esimerkiksi Espoon ja Århusin yleissopimuksia sekä biologista monimuotoisuutta koskevaa yleissopimusta). Ehdotuksessa otetaan huomioon tämä periaate. Ehdotuksella yhdenmukaistetaan ympäristöarvioinnin periaatteita edelleen ja korjataan epä johdonmukaisuuksia. Kaikkien jäsenvaltioiden on toteutettava toimia vähimmäisvaatimusten noudattamiseksi. Yksittäiset kansalliset toimet saattaisivat heikentää sisämarkkinoiden toimintaa, sillä eriävät kansalliset säännökset saattaisivat haitata rajatylittävää taloudellista toimintaa.

Ehdotuksen tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin EU:n toimilla. Sitten yva-direktiivin antamisen (vuonna 1985) on tapahtunut suuria muutoksia: EU on laajentunut, ympäristöhaasteista on tullut entistä vakavampia ja laajempia ja EU:n laajuisia suuria infrastruktuurihankkeita on aikaisempaa enemmän (esimerkiksi energia- ja liikennealan rajatylittävät hankkeet). Koska ympäristökysymykset (esimerkiksi ilmastonmuutos ja katastrofiriskit) ja jotkin hankkeet ovat luonteeltaan rajatylittäviä, tarvitaan EU:n tason toimia, jotka tuovat lisäarvoa yksittäisiin kansallisiin toimiin verrattuna. EU:n toimilla voidaan myös tarttua koko EU:n kannalta merkityksellisiin haasteisiin, kuten ilmastonmuutokseen sopeutumiseen ja

katastrofien ennaltaehkäisemiseen, ja edistää osaltaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista kestävässä kasvun alalla. Ehdotus on siksi toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Valittu sääntelytapa on direktiivi, koska ehdotuksella pyritään muuttamaan voimassa olevaa direktiiviä. Ehdotuksessa vahvistetaan yleistavoitteet ja velvoitteet mutta jätetään jäsenvaltioille riittävästi liikkumavaraa päättää itse täytäntöönpanotoimista ja niiden yksityiskohdista.

Ehdotus on siksi suhteellisuusperiaatteen mukainen.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

Ehdotus koskee Euroopan talousalueen kannalta merkityksellistä asiaa ja olisi sen vuoksi ulotettava koskemaan sitä.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 2011/92/EU muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁰,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹¹,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Direktiivillä 2011/92/EU yhdenmukaistetaan hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnin periaatteet ottamalla käyttöön vähimmäisvaatimukset (ympäristövaikutusten arvioinnin piiriin kuuluvat hanketyypit, hankkeen toteuttajan pääasialliset velvoitteet, arvioinnin sisältö sekä toimivaltaisten viranomaisten ja yleisön osallistuminen arviointimenettelyyn) ja edistetään osaltaan ihmisten terveyden ja ympäristön korkeatasoista suojelua.
- (2) Kuudennen ympäristöä koskevan yhteisön toimintaohjelman väliarvioinnissa¹² ja uusimmassa komission kertomuksessa neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle yva-direktiivin soveltamisesta ja tehokkuudesta¹³ (direktiivi 85/337/ETY, joka edeltää direktiiviä 2011/92/EU) korostetaan, että on tarpeen parantaa hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnin

¹⁰ EUVL C, , s..

¹¹ EUVL C, , s..

¹² KOM(2007) 225.

¹³ KOM(2009) 378.

periaatteita ja mukauttaa yva-direktiivi poliittiseen, oikeudelliseen ja tekniseen toimintaympäristöön, joka on tällä välin kehittynyt huomattavasti.

- (3) Direktiiviä 2011/92/EU on muutettava, jotta voidaan parantaa ympäristövaikutusten arviointimenettelyn laatua, yksinkertaistaa sen eri vaiheita sekä vahvistaa johdonmukaisuutta ja luoda synergioita unionin muiden säädösten ja poliittisten linjausten kanssa sekä niiden strategioiden ja toimintalinjojen kanssa, joita jäsenvaltiot ovat laatineet kansalliseen toimivaltaansa kuuluvilla aloilla.
- (4) Ympäristökysymyksistä, kuten resurssitehokkuudesta, luonnon monimuotoisuudesta, ilmastonmuutoksesta ja katastrofiriskeistä, on viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana tullut entistä tärkeämpiä poliittisen päätöksenteon kannalta, mistä syystä niiden olisi oltava keskeisiä tekijöitä erityisesti infrastruktuurihankkeita koskevissa arviointi- ja päätöksentekomenettelyissä.
- (5) Tiedonannossaan ”Etenemissuunnitelma kohti resurssitehokasta Eurooppaa”¹⁴ komissio sitoutui ottamaan resurssitehokkuusnäkökohdat huomioon laajemmin direktiivin 2011/92/EU tarkistamisen yhteydessä.
- (6) Edellä mainitussa etenemissuunnitelmassa ja maaperän suojelua koskevassa teemakohtaisessa strategiassa¹⁵ korostetaan kestäväen maankäytön merkitystä ja sitä, että on puututtava sellaiseen asutusalueiden laajentamiseen, joka on ajan mittaan kestäväntöntä (maa-alan ottaminen infrastruktuurikäyttöön). Lisäksi Rio de Janeirossa 20.–22. kesäkuuta 2012 pidetyn Yhdistyneiden Kansakuntien kestäväen kehityksen kokouksen päätöksiäkirjassa tunnustetaan hyvän maanhoidon, myös maaperän, taloudellinen ja sosiaalinen merkitys sekä tarve ryhtyä pikaisiin toimiin maaperän huonontumisen pysäyttämiseksi. Julkisissa ja yksityisissä hankkeissa olisi siksi tarkasteltava hankkeen vaikutuksia maa-alaan, erityisesti maa-alan ottamiseen infrastruktuurikäyttöön, ja maaperään, mukaan luettuina orgaaninen aines, maaperän eroosio sekä maaperän tiivistyminen ja sulkeminen rakentamisella, ja rajoitettava näitä vaikutuksia muun muassa asianmukaisilla maankäyttösuunnitelmilla ja -toimintalinjoilla kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla.
- (7) Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksessa biologisesta monimuotoisuudesta, jäljempänä ’yleissopimus’, jossa Euroopan unioni on sopimuspuolena, määrätään, että merkittäviä haittavaikutuksia, joita hankkeilla voi olla biologiseen monimuotoisuuteen (joka määritellään yleissopimuksen 2 artiklassa), on mahdollisuuksien mukaan ja tarvittaessa arvioitava niiden välttämiseksi tai minimoimiseksi. Tällaisen ennakkoon tehtävän vaikutusten arvioinnin odotetaan edistävän osaltaan unionin vuonna 2010 hyväksymää yleistavoitetta¹⁶, joka on luonnon monimuotoisuuden köyhtymisen ja ekosysteemipalvelujen heikentymisen pysäyttäminen vuoteen 2020 mennessä sekä luonnon monimuotoisuuden ja ekosysteemipalvelujen palauttaminen ennalleen mahdollisuuksien mukaan.
- (8) Toimilla, joita toteutetaan merkittävien ympäristölle koituvien haittavaikutusten välttämiseksi, vähentämiseksi ja mahdollisesti poistamiseksi, olisi osaltaan voitava torjua kaikenlaista ympäristön laadun huonontumista ja luonnon monimuotoisuuden

¹⁴ KOM(2011) 571.

¹⁵ KOM(2006) 231.

¹⁶ Eurooppa-neuvoston päätelmät, maaliskuu 2010.

yleistä köyhtymistä unionin yleissopimuksen yhteydessä antamien sitoumusten sekä niiden tavoitteiden ja toimien mukaisesti, jotka mainitaan luonnon monimuotoisuutta koskevassa EU:n strategiassa vuoteen 2020¹⁷.

- (9) Ilmastomuutos aiheuttaa myös jatkossa vahinkoa ympäristölle ja haittaa talouden kehitystä. Vastaavasti olisi edistettävä unionin kykyä sietää ekologisia, sosiaalisia ja taloudellisia häiriöitä, jotta ilmastomuutokseen voidaan puuttua koko unionin alueella tehokkaasti. Ilmastomuutoksen sopeutumis- ja hillitsemistoimet on otettava huomioon monilla eri unionin lainsäädännön aloilla.
- (10) Sen tiedonannon johdosta, jonka komissio antoi Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ehkäisyyn sovellettavasta yhteisön lähestymistavasta¹⁸, neuvosto pyysi 30 päivänä marraskuuta 2009 antamissaan päätelmissä komissiota varmistamaan, että EU:n aloitteiden täytäntöönpanoa koskevassa uudelleentarkastelussa ja lisäkehittämisessä otetaan huomioon katastrofiriskin ennaltaehkäisy ja hallintanäkökohdat sekä Yhdistyneiden Kansakuntien Hyogon toimintaohjelma (2005–2015), jossa korostetaan, että on otettava käyttöön menettelyjä suuriin infrastruktuurihankkeisiin liittyvien katastrofiriskien arvioimiseksi.
- (11) Kulttuuriperintö ja -maisema ovat erottamaton osa kulttuurista moninaisuutta, jota unioni on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 167 artiklan 4 kohdan mukaisesti sitoutunut kunnioittamaan ja edistämään; kulttuuriperinnön ja -maiseman suojelussa ja edistämisessä voidaan hyödyntää määritelmiä ja periaatteita, jotka sisältyvät asiaa koskeviin Euroopan neuvoston yleissopimuksiin, erityisesti Euroopan rakennustaiteellisen perinnön suojelua koskevaan yleissopimukseen, eurooppalaiseen maisemayleissopimukseen ja Euroopan neuvoston kulttuuriperinnön puitesopimukseen.
- (12) Sovellettaessa direktiiviä 2011/92/EU on taattava kilpailukykyinen liiketoimintaympäristö erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille, jotta voidaan saada aikaan älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua niiden tavoitteiden mukaisesti, jotka mainitaan komission tiedonannossa ”Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävän ja osallistuvan kasvun strategia”¹⁹.
- (13) Kokemus on osoittanut, että direktiivin 2011/92/EU noudattamisesta voi siviilivalmiustapauksissa aiheutua haittaa, mistä syystä olisi säädettävä, että jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta mainittua direktiiviä asianmukaisissa tapauksissa.
- (14) Olisi täsmennettävä, mitkä tiedot hankkeen toteuttajan on annettava, jotta toimivaltainen viranomainen kykenee määrittämään, onko direktiivin 2011/92/EU liitteessä II luetelluille hankkeille tehtävä ympäristövaikutusten arviointi vai ei (tarpeellisuusselvitys).
- (15) Direktiivin 2011/92/EU liitteessä III vahvistettuja valintaperusteita, joiden perusteella jäsenvaltiot määrittävät, mitkä hankkeet olisi arvioitava merkittävien

¹⁷ KOM(2011) 244.

¹⁸ KOM(2009) 82.

¹⁹ KOM(2010) 2020.

ympäristövaikutusten varalta, olisi mukautettava ja selvennettävä sen varmistamiseksi, että ympäristövaikutusten arviointia edellytetään vain niiltä hankkeilta, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia; näitä ovat muun muassa arvokkaita resursseja käyttävät tai niihin kohdistuvat hankkeet, ekologisesti herkkiin toteutuspaikkoihin ehdotetut hankkeet ja sellaiset hankkeet, joilla voi olla vaarallisia tai peruuttamattomia vaikutuksia.

- (16) Toimivaltaisten viranomaisten olisi yksilöitävä kaikkein tärkeimmät huomioon otettavat arviointiperusteet sen määrittämiseksi, aiheutuuko hankkeesta todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, ja hyödynnettävä lisätietoja, joita voi olla saatavilla unionin lainsäädännön edellyttämien muiden arviointien johdosta, jotta tarpeellisuusselvitystä voidaan soveltaa tehokkaasti. Tämän vuoksi on aiheellista täsmentää tarpeellisuusselvitystä koskevan päätöksen sisältö ja erityisesti se, missä tapauksissa ympäristöarviointia ei vaadita.
- (17) Toimivaltaisia viranomaisia olisi vaadittava määrittämään, missä laajuudessa ja miten yksityiskohtaisesti ympäristötiedot olisi annettava ympäristöraportissa (arviointin sisällön rajaaminen – *scoping*). Jotta voidaan parantaa arvioinnin laatua ja yksinkertaistaa päätöksentekoa, on tärkeää täsmentää unionin tasolla ne tietoluokat, joiden perusteella toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tämä määrittäminen.
- (18) Hankkeen toteuttajan antaman ympäristöraportin olisi sisällettävä arvio kohtuullisista vaihtoehdoista, jotka ovat vartenotettavia ehdotetun hankkeen kannalta, mukaan luettuna ympäristön nykytilan todennäköinen kehitys siinä tapauksessa, että hanketta ei toteuteta (perusskenaario); näin voidaan parantaa arviointimenettelyn laatua ja sisällyttää ympäristönäkökohdat osaksi hankkeen suunnittelua jo varhaisessa vaiheessa.
- (19) Olisi toteutettava toimia sen varmistamiseksi, että ympäristöraportteihin direktiivin 2011/92/EU liitteen IV mukaisesti sisällytyt tiedot ovat täydelliset ja riittävän korkealaatuiset. Jäsenvaltioiden olisi kaksinkertaisen arvioinnin välttämiseksi otettava huomioon se tosiseikka, että ympäristöarvioinnit voidaan tehdä eri tasoilla tai eri välineillä.
- (20) Avoimuuden ja vastuuvetovollisuuden takaamiseksi toimivaltaista viranomaista olisi vaadittava perustelemaan myönteinen lupapäätöksensä ja osoittamaan, että se on ottanut huomioon käytyjen kuulemisten tulokset ja kerätyt asiaa koskevat tiedot.
- (21) On aiheellista vahvistaa hankkeiden rakentamiseen ja toimintaan liittyvien merkittävien haittavaikutusten seurantaa koskevat yhteiset vähimmäisvaatimukset sen varmistamiseksi, että kaikki jäsenvaltiot noudattavat yhteistä lähestymistapaa ja että rajoittamis- ja korvaamistoimien toteuttamisen jälkeiset vaikutukset eivät ole alustavasti ennustettuja vaikutuksia suuremmat. Tällainen seuranta ei saa olla päällekkäistä eikä rinnakkaista unionin muusta lainsäädännöstä johtuvien seurantavaatimusten kanssa.
- (22) Hankkeiden ympäristöarvioinnin eri vaiheille olisi asetettava määräajat, jotta voidaan tehostaa päätöksentekoa ja lisätä oikeusvarmuutta; samalla olisi otettava huomioon myös ehdotetun hankkeen luonne, moninaisuus, toteutuspaikka ja koko. Tällaisten määräaikojen ei missään olosuhteissa tulisi heikentää ympäristönsuojelun korkeita

standardeja, varsinkaan niitä, jotka johtuvat unionin muusta ympäristölainsäädännöstä, eikä yleisön tosiasiallista osallistumista päätöksentekoon ja oikeussuojan saatavuutta.

- (23) Jotta voidaan välttää päällekkäiset arvioinnit, vähentää hallinnollista taakkaa ja lisätä talouden tehokkuutta, jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön yhteensovitettuja ja yhteisiä menettelyjä, jotka täyttävät asiaa koskevan unionin lainsäädännön vaatimukset, kun velvollisuus tehdä ympäristövaikutusten arviointeja johtuu yhtäaikaaisesti sekä tästä direktiivistä että unionin muusta lainsäädännöstä, kuten tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista annetusta direktiivistä 2001/42/EY²⁰, luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetusta direktiivistä 2009/147/EY²¹, yhteisön vesipolitiikan puitteista annetusta direktiivistä 2000/60/EY²², teollisuuden päästöistä annetusta direktiivistä 2010/75/EU²³ sekä luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetusta neuvoston direktiivistä 92/43/EY²⁴.
- (24) Uusia säännöksiä olisi sovellettava myös hankkeisiin, joista on jätetty lupahakemus ennen määräaika, johon mennessä säädös on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, mutta joille ei ole tehty ympäristövaikutusten arviointia ennen mainittua päivää.
- (25) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde, ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tämän direktiivin osalta lainsäätävä katsoo tällaisten asiakirjojen toimittamisen olevan perusteltua.
- (26) Jotta voidaan mukauttaa valintaperusteita ja ympäristöraportissa annettavia tietoja uusimman teknisen kehityksen ja asiaa koskevien käytäntöjen mukaisiksi, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat direktiivin 2011/92/EU liitteitä II.A, III ja IV. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.
- (27) Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (28) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on vähimmäisvaatimusten vahvistaminen hankkeiden ympäristöarvioinnille ympäristön ja ihmisten terveyden korkeatasoisen suojelun varmistamiseksi, vaan se voidaan tarkasteltavien ympäristökysymysten laajuuden, vakavuuden ja rajatylittävän luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä

²⁰ EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30.

²¹ EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7.

²² EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

²³ EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17.

²⁴ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

(29) Sen vuoksi direktiiviä 2011/92/EU olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2011/92/EU seuraavasti:

(1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 2 kohdan a alakohdan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

”— rakennus- tai purkutyön taikka muun laitoksen tai suunnitelman toteuttamista,”.

(b) Lisätään 2 kohtaan seuraava määritelmä:

”g) ’ympäristövaikutusten arvioinnilla’ ympäristöraportin laatimista, kuulemisten toteuttamista (myös yleisön, jota asia koskee, ja ympäristöviranomaisten kanssa), toimivaltaisen viranomaisen tekemää arviointia ottaen huomioon ympäristöraportti ja lupamenettelyä koskevan kuulemisen tulokset, sekä tietojen antamista päätöksestä 5–10 artiklan mukaisesti.”

(c) Korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, jäsenvaltiot voivat tapauskohtaisesti päättää olla soveltamatta tätä direktiiviä pelkästään maanpuolustukseen tarkoitettuihin hankkeisiin ja siviilivalmiushankkeisiin, jos ne katsovat, että sen soveltaminen vaikuttaisi haitallisesti näihin tarkoituksiin.”

4. Tätä direktiiviä ei sovelleta hankkeisiin, joista on yksityiskohtaisesti säädetty erityisellä kansallisen lainsäädännön alaan kuuluvalla säädöksellä, edellyttäen että tämän direktiivin tavoitteet, mukaan luettuna tietojen antamisen tavoite, on otettu huomioon säätämismenettelyssä. Joka toinen vuosi direktiivin XXX [OPOCE please introduce the n° of this Directive] 2 artiklan 1 kohdassa vahvistetusta päivästä jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista tapauksista, joissa ne ovat soveltaneet tätä säännöstä.”

(2) Korvataan 2 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Hankkeisiin, joissa velvoite tehdä ympäristövaikutusten arviointeja johtuu samanaikaisesti sekä tästä direktiivistä että unionin muusta lainsäädännöstä, sovelletaan yhteensovitettuja tai yhteisiä menettelyitä, jotka täyttävät asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä asetetut vaatimukset.

Yhteensovitetussa menettelyssä toimivaltaisen viranomaisen on sovitettava yhteen useiden eri viranomaisten tekemät yksittäiset arvioinnit, joita asiaa koskeva unionin lainsäädäntö edellyttää, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten vastakkaisten

säännösten soveltamista, jotka sisältyvät unionin muuhun asiaa koskevaan lainsäädäntöön.

Yhteisessä menettelyssä toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä yksi ympäristövaikutusten arviointi, johon sisällytetään yhden tai useamman viranomaisen tekemät arvioinnit, sanotun kuitenkin rajoittamatta sellaisten vastakkaisten säännösten soveltamista, jotka sisältyvät unionin muuhun asiaa koskevaan lainsäädäntöön.

Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi viranomainen, joka vastaa yksittäisten hankkeiden lupamenettelyn helpottamisesta.”

(3) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Ympäristövaikutusten arvioinnilla tunnistetaan, kuvataan ja arvioidaan tarkoituksenmukaisella tavalla kussakin yksittäistapauksessa ja 4–11 artiklan mukaisesti hankkeen merkittävät suorat ja välilliset vaikutukset

a) väestöön, ihmisten terveyteen ja luonnon monimuotoisuuteen, erityisesti niihin lajeihin ja luontotyyppeihin, jotka on suojeltu neuvoston direktiivin 92/43/ETY(*) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EC(**) nojalla;

b) maa-alaan, maaperään, vesistöihin, ilmaan ja ilmastomuutokseen;

c) aineelliseen omaisuuteen, kulttuuriperintöön sekä maisemaan;

d) edellä a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tekijöiden vuorovaikutukseen;

e) edellä a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tekijöiden altistumiseen, herkkyyteen ja sietokykyyn luonnonkatastrofiriskien ja ihmisen toiminnan aiheuttamien riskien suhteen.”

(*) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

(**) EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7.”

(4) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Hankkeen toteuttajan on annettava tietoja liitteessä II lueteltuihin hankkeisiin kuuluvan hankkeen ominaispiirteistä, mahdollisista ympäristövaikutuksista ja suunnitelluista toimista, joilla pyritään välttämään merkittävät vaikutukset ja vähentämään niitä. Yksityiskohtainen luettelo annettavista tiedoista on liitteessä II.A.”.

4. Tutkittaessa hankkeita tapauskohtaisesti taikka vahvistettaessa raja-arvoja tai valintaperusteita 2 kohdan soveltamiseksi toimivaltaisen viranomaisen on otettava

huomioon valintaperusteet, jotka koskevat hankkeen ominaispiirteitä, toteutuspaikkaa ja mahdollisia ympäristövaikutuksia. Yksityiskohtainen luettelo käytettävistä valintaperusteista on liitteessä III.”

(b) Lisätään 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätöksensä 2 kohdan nojalla hankkeen toteuttajan antamien tietojen perusteella ja ottaen tarvittaessa huomioon unionin muusta lainsäädännöstä johtuvista ympäristövaikutuksista tehtyjen selvitysten, alustavien todentamisten tai arvioiden tulokset. Edellä 2 kohdan nojalla tehtävässä päätöksessä on

a) selostettava, miten liitteessä III esitetyt perusteet on otettu huomioon;

b) perusteltava, miksi ympäristövaikutusten arviointia vaaditaan tai ei vaadita 5–10 artiklan nojalla;

c) esitettävä kuvaus suunnitelluista toimista, joilla pyritään välttämään mahdolliset merkittävät ympäristövaikutukset tai ehkäisemään taikka vähentämään niitä, kun on päätetty, ettei ympäristövaikutusten arviointia tarvitse tehdä 5–10 artiklan nojalla;

d) edellä 2 kohdan nojalla tehty päätös on julkistettava.

6. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätöksensä 2 kohdan nojalla kolmen kuukauden kuluessa luvan hakemispäivästä edellyttäen, että hankkeen toteuttaja on antanut kaikki vaadittavat tiedot. Ehdotetun hankkeen luonteesta, moninaisuudesta, toteutuspaikasta ja koosta riippuen toimivaltainen viranomainen voi pidentää kyseistä määräaikaa kolmella kuukaudella; tällöin toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava hankkeen toteuttajalle syyt, jotka oikeuttavat pidentämisen, ja päivä, jona päätös on odotettavissa.

Kun hankkeeseen sovelletaan ympäristövaikutusten arviointia 5–10 artiklan mukaisesti, tämän artiklan 2 kohdan nojalla tehtävään päätökseen on sisällytettävä 5 artiklan 2 kohdassa vahvistetut tiedot.”

(5) Korvataan 5 artiklan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Kun ympäristövaikutusten arviointi on tehtävä 5–10 artiklan mukaisesti, hankkeen toteuttajan on laadittava ympäristöraportti. Ympäristöraportin on perustuttava tämän artiklan 2 kohdan nojalla tehtävään päätökseen ja sisällettävä tiedot, joita voidaan kohtuudella vaatia, jotta voidaan tehdä tietoon perustuvia päätöksiä ehdotetun hankkeen ympäristövaikutuksista, ottaen huomioon nykytietämys ja arviointimenetelmät, hankkeen ominaispiirteet, hankkeen tekniset valmiudet ja toteutuspaikka, mahdolliset vaikutukset, ehdotetun hankkeen vaihtoehdot ja se, missä määrin tiettyjä näkökohtia (myös vaihtoehtoja) voidaan tarkoituksenmukaisemmin arvioida eri tasoilla (myös suunnittelutasolla) tai muiden arviointivaatimusten perusteella. Yksityiskohtainen luettelo ympäristöraportissa annettavista tiedoista on liitteessä IV.

2. Kuultuaan 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia ja hankkeen toteuttajaa toimivaltaisen viranomaisen on määriteltävä niiden tietojen laajuus ja tarkkuus, jotka

hankkeen toteuttajan on sisällytettävä ympäristöraporttiin tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti. Sen on erityisesti määriteltävä

- a) tarvittavat päätökset ja lausunnot;
- b) viranomainen ja yleisö, jota asia todennäköisesti koskee;
- c) menettelyn yksittäiset vaiheet ja niiden kesto;
- d) kohtuullisia vaihtoehtoja ehdotetulle hankkeelle ja sen erityisominaisuudet;
- e) ne 3 artiklassa tarkoitetut ympäristötekijät, joihin todennäköisesti kohdistuu merkittäviä vaikutuksia;
- f) tietyn hankkeen tai hanketyypin erityisominaisuuksista annettavat tiedot;
- g) saatavilla olevat tiedot ja tietämys, jotka on saatu muilla päätöksenteon tasoilla tai unionin muun lainsäädännön välityksellä, ja käytettävät arviointimenetelmät.

Toimivaltainen viranomainen voi myös pyytää apua tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilta akkreditoituilta ja teknisesti päteviltä asiantuntijoilta. Hankkeen toteuttajaa voidaan tämän jälkeen pyytää antamaan lisätietoja vain, jos pyyntö voidaan oikeuttaa uusilla olosuhteilla ja toimivaltainen viranomainen pystyy perustelemaan sen asianmukaisesti.

3. Edellä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ympäristöraporttien tietojen täydellisyyden ja riittävän korkean laadun takaamiseksi

- a) hankkeen toteuttajan on varmistettava, että ympäristöraportin laatii akkreditoitu ja teknisesti pätevä asiantuntija, tai
- b) toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että ympäristöraportin todentaa akkreditoitu ja teknisesti pätevä asiantuntija ja/tai kansallisista asiantuntijoista koostuva komitea.

Hankkeen toteuttaja ei saa käyttää ympäristöraportin laatimisessa samoja akkreditoituja ja teknisesti päteviä asiantuntijoita, jotka avustivat toimivaltaista viranomaista 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen tekemisessä.

Jäsenvaltioiden on itse päätettävä akkreditoitujen ja teknisesti pätevien asiantuntijoiden käyttöä ja valintaa koskevista yksityiskohtaisista järjestelyistä (esimerkiksi vaadittu pätevyys, arviointitoimeksianto, luvat ja poissulkeminen).”

(6) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

- (a) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6. Eri vaiheita varten on asetettava kohtuulliset määräajat siten, että jää riittävästi aikaa

- a) tiedottaa asiasta 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille ja yleisölle;

b) antaa edellä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille ja yleisölle, jota asia koskee, mahdollisuus valmistautua ja osallistua tehokkaasti ympäristöä koskevaan päätöksentekoon tämän artiklan säännösten mukaisesti.”

(b) Lisätään 7 kohta seuraavasti:

”7. Määräaika yleisön, jota asia koskee, kuulemiselle 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta ympäristöraportista ei saa olla alle 30 päivää eikä yli 60 päivää. Poikkeuksellisissa tapauksissa, kun ehdotetun hankkeen luonne, moninaisuus, toteutuspaikka ja koko niin vaatii, toimivaltainen viranomainen voi pidentää kyseistä määräaikaa 30 päivällä; tällaisessa tapauksessa toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava hankkeen toteuttajalle pidentämisen perustelut.”

(7) Korvataan 7 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Asianomaisten jäsenvaltioiden on tämän artiklan 1–4 kohdan täytäntöönpanemiseksi vahvistettava yksityiskohtaiset järjestelyt, mukaan luettuna kuulemisten määräajat, 6 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen järjestelyjen ja määräaikojen perusteella; näiden järjestelyjen on oltava sellaisia, että yleisö, jota asia koskee, voi vaikutusten kohteena olevan jäsenvaltion alueella osallistua tehokkaasti hanketta koskeviin 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin ympäristöön liittyviin päätöksentekomenettelyihin.”

(8) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

1. Kuulemisten tulokset ja 5, 6 ja 7 artiklan mukaisesti kerätyt tiedot on otettava huomioon lupamenettelyssä. Tästä syystä luvan myöntämispäätöksen on sisällettävä

a) edellä 3 artiklassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen tekemä ympäristöarviointi ja päätökseen liitetty ympäristöehdot, mukaan luettuna kuvaus tärkeimmistä toimista, joilla voidaan välttää merkittävät haittavaikutukset, vähentää niitä ja, jos mahdollista, poistaa ne;

b) tärkeimmät syyt hyväksytyn hankkeen valinnalle ottaen huomioon muut tarkastellut vaihtoehdot, mukaan luettuna ympäristön nykytilan todennäköinen kehitys ilman hankkeen toteuttamista (perusskenaario);

c) tiivistelmä 6 ja 7 artiklan nojalla saaduista kannanotoista;

d) lausunto, jossa esitetään lyhyesti, miten ympäristönäkökohdat on otettu huomioon luvassa ja miten kuulemisten tulokset sekä 5, 6 ja 7 artiklan nojalla kerätyt tiedot on sisällytetty siihen tai miten niitä on muuten tarkasteltu.

Kun on kyse hankkeista, joilla on todennäköisesti merkittäviä haitallisia rajatylittäviä vaikutuksia, toimivaltaisen viranomaisen on annettava perustelut, jos se ei ole ottanut huomioon kannanottoja, jotka se on saanut vaikutusten kohteena olevalta jäsenvaltiolta 7 artiklan nojalla toteutettujen kuulemisten aikana.

2. Jos kuulemisten ja 5, 6 ja 7 artiklan nojalla kerättyjen tietojen perusteella todetaan, että hankkeella tulee olemaan merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia, toimivaltaisen viranomaisen on mahdollisimman aikaisessa vaiheessa ja tiiviissä yhteistyössä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja hankkeen toteuttajan kanssa tarkasteltava, olisiko 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ympäristöraporttia tarkistettava ja hanketta muutettava, jotta voidaan välttää nämä haittavaikutukset tai vähentää niitä, ja tarvitaanko ylimääräisiä rajoittamis- ja korvaamistoimia.

Jos toimivaltainen viranomainen päättää myöntää luvan, sen on varmistettava, että lupa kattaa toimet, joilla seurataan merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia, jotta voidaan arvioida rajoittamis- ja korvaamistoimien toteuttamista ja odotettua tehokkuutta sekä kartoittaa kaikki haittavaikutukset, jotka eivät olleet ennustettavissa.

Seurattavien muuttujatyyppeiden ja seurannan keston on oltava oikeassa suhteessa ehdotetun hankkeen luonteeseen, toteutuspaikkaan ja kokoon sekä sen ympäristövaikutusten merkitykseen.

Tarvittaessa voidaan käyttää unionin muuhun lainsäädäntöön perustuvia voimassa olevia seurantajärjestelyjä.

3. Kun toimivaltaiselle viranomaiselle on annettu kaikki tarpeelliset 5, 6 ja 7 artiklan mukaisesti kerätyt tiedot, tarvittaessa myös unionin muun lainsäädännön nojalla vaaditut erityiset arvioinnit, ja kun 6 ja 7 artiklassa tarkoitettut kuulemiset on toteutettu, toimivaltaisella viranomaisella on kolme kuukautta aikaa saattaa hankkeen ympäristövaikutusten arviointi päätökseen.

Ehdotetun hankkeen luonteesta, moninaisuudesta, toteutuspaikasta ja koosta riippuen toimivaltainen viranomainen voi pidentää mainittua määräaikaa kolmella kuukaudella; tällöin toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava hankkeen toteuttajalle määräajan pidentämisen perustelut ja päivä, jona sen päätös on odotettavissa.

4. Ennen luvan myöntämis- tai epäämispäätöksen tekemistä toimivaltaisen viranomaisen on todennettava, ovatko 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ympäristöraportin tiedot ajantasaiset; tämä koskee erityisesti tietoja toimista, joilla pyritään torjumaan mahdolliset merkittävät haittavaikutukset, vähentämään niitä ja, jos mahdollista, poistamaan ne.”

(9) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun luvan myöntämis- tai epäämispäätös on tehty, toimivaltaisen viranomaisen tai toimivaltaisten viranomaisten on tiedotettava asiasta yleisölle ja 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille asianmukaisten menettelyjen mukaisesti ja saatettava yleisön saataville

a) päätöksen sisältö ja siihen mahdollisesti liittyvät ehdot;

b) päätöksen perusteena olevat tärkeimmät seikat ja näkökohdat, mukaan luettuna tiedot yleisön osallistumisesta, tutkittuaan ympäristöraportin sekä huomautukset ja mielipiteet, jotka yleisö, jota asia koskee, on ilmaissut;

c) kuvaus tärkeimmistä toimista, joilla voidaan välttää merkittävät haitalliset vaikutukset, vähentää niitä ja, jos mahdollista, poistaa ne;

d) tarvittaessa kuvaus 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista seurantatoimista.”

(b) Lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltiot voivat myös päättää saattaa yleisön saataville 1 kohdassa tarkoitettut tiedot siinä vaiheessa, kun toimivaltainen viranomainen on saattanut hankkeen ympäristövaikutusten arvioinnin päätökseen.”

(10) Korvataan 12 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on joka kuudes vuosi direktiivin XXX [OPOCE please introduce the n° of this Directive] 2 artiklan 1 kohdassa vahvistetusta päivästä ilmoitettava komissiolle erityisesti

a) niiden liitteissä I ja II tarkoitettujen hankkeiden lukumäärä, joille tehdään arviointi 5–10 artiklan mukaisesti;

b) erittely arvioinneista hankeluokittain liitteiden I ja II mukaisesti;

c) erittely arvioinneista toteuttajatyypeittäin;

d) niiden liitteessä II tarkoitettujen hankkeiden lukumäärä, joille tehdään määrittäminen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

e) ympäristövaikutusten arviointimenettelyn keskimääräinen kesto;

f) ympäristövaikutusten arviointimenettelyn keskimääräiset kustannukset.”

(11) Lisätään 12 a ja 12 b artikla seuraavasti:

”12 a artikla

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 12 b artiklan mukaisesti liitteessä III luetelluista valintaperusteista sekä liitteissä II.A ja IV tarkoitetuista tiedoista, jotta ne voidaan mukauttaa tieteen ja tekniikan kehityksen mukaisiksi.

12 b artikla

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artikkelissa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 12 a artikkelissa tarkoitettu valta komissiolle määräämättömäksi ajaksi [OPOCE please introduce date of the entry into force of this Directive].

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 12 a artikkelissa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa

päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 12 a artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”

(12) Muutetaan direktiivin 2011/92/EY liitteet tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [...] päivänä [...]kuuta [...]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Hankkeisiin, joille on haettu lupaa ennen 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päivää ja joille ei ole tehty ympäristövaikutusten arviointia ennen mainittua päivää, sovelletaan direktiivin 2011/92/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 3–11 artiklassa tarkoitettuja velvoitteita.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

(1) Lisätään liite II.A seuraavasti:

”LIITE II.A – TIEDOT, JOITA TARKOITETAAN 4 ARTIKLAN 3 KOHDASSA

1. Hankkeen kuvaus, erityisesti

a) kuvaus koko hankkeen fyysisistä ominaispiirteistä, tarvittaessa myös hankkeen maanalaisten osien ominaispiirteistä, rakennus- ja toimintavaiheessa;

b) kuvaus hankkeen toteutuspaikasta, erityisesti niiden maantieteellisten alueiden ympäristön herkkyyys, joihin hanke todennäköisesti vaikuttaa.

2. Kuvaus niistä ympäristönäkökohdista, joihin ehdotetulla hankkeella on todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia.

3. Kuvaus ehdotetun hankkeen todennäköisesti merkittävistä ympäristövaikutuksista, jotka johtuvat

a) ennustetuista jäämistä ja päästöistä sekä jätteiden muodostumisesta;

b) luonnonvarojen, erityisesti maaperän, maa-alan, vesistöjen ja luonnon monimuotoisuudesta, käytöstä, mukaan luettuna hydrologis-morfologiset muutokset.

4. Kuvaus toimenpiteistä, joilla pyritään välttämään merkittävät haitalliset ympäristövaikutukset tai ennaltaehkäisemään taikka vähentämään niitä.”

(2) Korvataan liitteet III ja IV seuraavasti:

”LIITE III – VALINTAPERUSTEET, JOIHIN VIITATAAN 4 ARTIKLAN 4 KOHDASSA

1. HANKKEIDEN OMINAISPIIRTEET

Hankkeiden ominaispiirteitä on tarkasteltava ottaen huomioon erityisesti

a) hankkeen koko, tarvittaessa myös sen maanalaisten osien koko;

b) yhteisvaikutus muiden hankkeiden ja toimien kanssa;

c) luonnonvarojen, erityisesti maa-alan, maaperän, vesistöjen ja luonnon monimuotoisuuden, käyttö, mukaan luettuna hydrologis-morfologiset muutokset;

d) jätteiden muodostuminen;

e) ympäristön pilaantuminen ja haitat;

f) luonnonkatastrofiriskit ja ihmisen toiminnan aiheuttamien katastrofien riskit sekä onnettomuusriski ottaen erityisesti huomioon hydrologis-morfologiset muutokset, käytetyt aineet, tekniikat tai elävät organismit, maaperän ja pohjamaan erityinen tila tai vaihtoehtoinen käyttö sekä onnettomuus- tai katastrofiriskien todennäköisyys ja hankkeen alttius näille riskeille;

g) hankkeen vaikutukset ilmastonmuutokseen (kasvihuonekaasupäästöt, jotka ovat peräisin muun muassa maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsäteollisuudesta), hankkeen kyky parantaa ympäristöhäiriöiden sietokykyä sekä ilmastonmuutoksen vaikutukset hankkeeseen (esimerkiksi muuttuvien ilmasto-olojen huomioon ottaminen hankkeessa);

h) hankkeen vaikutukset ympäristöön, erityisesti maa-alaan (asutusalueiden lisääntyminen ajan myötä – maa-alan infrastruktuurikäyttö), maaperään (orgaaninen aines, maaperän eroosio sekä maaperän tiivistyminen ja sulkeminen), vesistöihin (määrä ja laatu), ilmaan ja luonnon monimuotoisuuteen (populaatioiden laatu ja määrä sekä ekosysteemien huonontuminen ja pirstaloituminen);

i) ihmisten terveydelle koituvat riskit (esimerkiksi veden tai ilman pilaantumisen johdosta);

j) hankkeet vaikutukset kulttuuriperintöön ja maisemaan.

2. HANKKEIDEN TOTEUTUSPAIKKA

On arvioitava ympäristön herkkyyttä niillä maantieteellisillä alueilla, joihin hanke todennäköisesti vaikuttaa, ottaen huomioon erityisesti

a) nykyinen ja suunniteltu maankäyttö, mukaan luettuna maa-alan ottaminen infrastruktuurikäyttöön ja pirstaloituminen;

b) alueen luonnonvarojen (maaperä, maa-ala, vesistöt ja luonnon monimuotoisuus) suhteellinen runsaus, saatavuus, laatu ja uudistumiskyky;

c) luonnonympäristön sietokyky, ottaen erityisesti huomioon

i) kosteikot, ranta-alueet ja jokisuut,

ii) rannikkoalueet,

iii) vuoristo- ja metsäalueet,

iv) luonnonsuojelualueet ja luonnonpuistot, pysyvät laitumet ja luonnonarvoltaan merkittävät maatalousalueet,

v) jäsenvaltioiden lainsäädännössä luokitellut tai suojellut alueet, jäsenvaltioiden Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/ETY ja neuvoston direktiivin 92/43/ETY perusteella määrittelemät Natura 2000 -alueet sekä kansainvälisillä yleissopimuksilla suojellut alueet,

vi) alueet, joilla ei ole noudatettu tai todennäköisesti ei noudateta unionin lainsäädännössä säädettyjä ympäristölaatustandardeja, jotka ovat hankkeen kannalta tärkeät,

vii) tiheään asutetut alueet,

viii) historiallisesti, kulttuurisesti tai arkeologisesti merkittävät maisemat ja kohteet.

3. HANKKEIDEN MAHDOLLISET VAIKUTUKSET

Hankkeiden mahdollisesti merkittäviä vaikutuksia on tarkasteltava 1 ja 2 kohdassa määriteltyjen perusteiden perusteella ottaen huomioon erityisesti

- a) vaikutusten suuruus ja alueellinen laajuus (vaikutusten todennäköinen maantieteellinen kohdistumisalue ja väestömäärä, johon vaikutukset todennäköisesti kohdistuvat);
- b) vaikutusten yleinen luonne;
- c) vaikutusten rajatylittävät ominaispiirteet;
- d) vaikutusten voimakkuus ja moninaisuus;
- e) vaikutusten todennäköisyys;
- f) vaikutusten kesto, tiheys ja palautuvuus;
- g) vaikutusten alkamisnopeus;
- h) vaikutusten kasautuminen muiden (erityisesti jo olemassa olevien ja/tai hyväksyttyjen) hankkeiden vaikutusten kanssa riippumatta siitä, onko hankkeilla samat vai eri toteuttajat;
- i) ympäristönäkökohdat, joihin todennäköisesti kohdistuu merkittäviä vaikutuksia;
- j) EU:n muun lainsäädännön nojalla vaadituista arvioinneista saadut ympäristövaikutuksia koskevat tiedot ja tulokset;
- k) mahdollisuus vähentää vaikutuksia tehokkaasti.

LIITE IV – TIEDOT, JOITA TARKOITETAAN 5 ARTIKLAN 1 KOHDASSA

1. Hankkeen kuvaus, erityisesti

- a) kuvaus koko hankkeen fyysisistä ominaispiirteistä, tarvittaessa myös hankkeen maanalaisista osista, sekä vedenkäyttö- ja maankäyttötarpeesta rakennus- ja toimintavaiheessa;
- b) kuvaus tuotantoprosessien tärkeimmistä ominaispiirteistä, esimerkiksi hankkeessa käytettävien materiaalien, energian ja luonnonvarojen (myös vesistöt, maa-ala, maaperä ja luonnon monimuotoisuus) luonteesta ja määrästä;
- c) laadullinen ja määrällinen arvio ehdotetun hankkeen toteuttamisesta aiheutuvista ennustetuista jäämistä ja päästöistä (veden, ilman, maaperän ja pohjamaan pilaantuminen, melu, värinä, valo, kuumuus, säteily jne.).

2. Kuvaus tarkasteltujen vaihtoehtojen teknisistä, toteutuspaikkaa koskevista tai muista näkökohdista (esimerkiksi hankkeen suunnittelu, tekniset valmiudet, koko ja laajuus), mukaan luettuna maininta kaikkein vähiten ympäristöön vaikuttavasta vaihtoehdosta ja selostus sen valintaan johtaneista tärkeimmistä syistä ottaen huomioon ympäristövaikutukset.

3. Kuvaus ympäristön nykytilaan liittyvistä merkityksellisistä näkökohdista ja nykytilan todennäköisestä kehityksestä, jos hanketta ei toteuteta (perusskenaario). Kuvauksen olisi katettava kaikki hankkeen kannalta tärkeät olemassa olevat ympäristöongelmat, erityisesti ne, jotka liittyvät alueisiin, joilla on erityistä ympäristöllistä merkitystä, ja luonnonvarojen käyttöön.

4. Kuvaus siihen ympäristöön liittyvistä näkökohdista, johon ehdotetulla hankkeella on todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia, mukaan luettuina erityisesti väestö, ihmisten terveys, eläimistö, kasvisto, luonnon monimuotoisuus ja ympäristön tarjoamat ekosysteemipalvelut, maa-ala (maa-alan ottaminen infrastruktuurikäyttöön), maaperä (orgaaninen aines, maaperän eroosio sekä maaperän tiivistyminen ja sulkeminen), vesistöt (määrä ja laatu), ilma, ilmastolliset tekijät, ilmastonmuutos (kasvihuonekaasupäästöt, myös maankäytöstä aiheutuvat kasvihuonekaasupäästöt, maankäytön muutos ja metsäteollisuus, rajoittamispotentiaali, ilmastonmuutokseen sopeutumisen kannalta tärkeät vaikutukset, jos hankkeessa otetaan huomioon ilmastonmuutokseen liittyvät riskit), aineelliset hyödykkeet, kulttuuriperintö, mukaan luettuna arkkitehtoninen ja arkeologinen kulttuuriperintö, ja maisema. Tähän kuvaukseen olisi sisällytettävä edellä mainittujen tekijöiden keskinäiset suhteet sekä niiden altistuminen, herkkyys ja sietokyky suhteessa luonnonkatastrofiriskeihin ja ihmisen toiminnan aiheuttamiin katastrofiriskeihin.

5. Kuvaus ehdotetun hankkeen todennäköisesti merkittävistä ympäristövaikutuksista, jotka johtuvat muun muassa

a) itse hankkeesta;

b) luonnonvarojen, erityisesti maa-alan, maaperän, vesistön, luonnon monimuotoisuuden ja ympäristön tarjoaminen ekosysteemipalvelujen, käytöstä ottaen mahdollisimman pitkälle huomioon näiden luonnonvarojen saatavuus myös muuttuvissa ilmasto-oloissa;

c) epäpuhtauspäästöistä, melusta, tärinästä, valosta, kuumuudesta ja säteilystä, haittojen synnystä ja jätteiden hävittämisestä;

d) ihmisten terveydelle, kulttuuriperinnölle tai ympäristölle aiheutuvista riskeistä (esimerkiksi onnettomuuksien ja katastrofien johdosta);

e) yhteisvaikutuksesta muiden hankkeiden ja toimien kanssa;

f) kasvihuonekaasupäästöistä, jotka ovat peräisin muun muassa maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsäteollisuudesta;

g) käytettävistä tekniikoista ja aineista;

h) hydrologis-morfologisista muutoksista.

Kuvauksen, joka koskee todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia, olisi katettava paitsi hankkeen suorat vaikutukset, myös välilliset, toissijaiset, kasautuvat, rajatylittävät sekä lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin pysyvät ja väliaikaiset, myönteiset ja kielteiset vaikutukset. Kuvauksessa olisi otettava huomioon EU:n tai

jäsenvaltion tasolla vahvistetut ympäristönsuojelutavoitteet, jotka ovat hankkeen kannalta tärkeitä.

6. Kuvaus menetelmistä, joiden avulla ennustetaan 5 kohdassa tarkoitettuja ympäristövaikutuksia, sekä katsaus tärkeimpiin epävarmuustekijöihin ja siihen, miten ne vaikuttavat arvioihin ympäristövaikutuksista ja parhaimman vaihtoehdon valintaan.

7. Kuvaus toimista, joilla pyritään ehkäisemään, vähentämään ja, jos mahdollista, poistamaan 5 kohdassa tarkoitettuja merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia, ja tarvittaessa mahdollisista ehdotetuista seurantajärjestelyistä, mukaan luettuna jälkikäteisanalyysin laatiminen hankkeen haitallisista ympäristövaikutuksista. Tässä kuvauksessa olisi selvennettävä, missä määrin merkittäviä haitallisia vaikutuksia voidaan vähentää tai poistaa. Kuvauksen olisi katettava sekä rakennus- että toimintavaihe.

8. Arvio luonnonkatastrofiriskeistä ja ihmisen toiminnan aiheuttamista katastrofiriskeistä sekä onnettomuusriskeistä, joille hanke voi altistua, ja tarvittaessa kuvaus tällaisten riskien ennaltaehkäisytoimista sekä hätätilanteisiin varautumista ja niiden torjumista koskevista toimita (esimerkiksi direktiivin 96/82/EY, sellaisena kuin se on muutettuna, nojalla vaaditut toimet).

9. Yleistajuinen tiivistelmä edellä mainituissa kohdissa tarkoitetuista tiedoista.

10. Maininta ongelmista (tekniset ongelmat tai puuttuva taitotieto), jotka hankkeen toteuttaja on todennut koottaessa vaadittuja tietoja, ja lähteistä, joita kuvausten ja arvioiden laadinnassa on käytetty, sekä selostus tärkeimmistä asiaan liittyvistä epävarmuustekijöistä ja niiden vaikutuksesta ympäristövaikutusarvioihin ja parhaan vaihtoehdon valintaan.”